

መጽሐፈ ዳንኤል - መቶ አሥራ ስምንት።

ትንቢታዊው ማስጠንቀቂያ ለኢየሱሳም፡ የዘመኑ መጨረሻ ክስተቶች ምሳሌያዊ መግለጫ

Jeff Pippenger

2024-03-05

ከ63 ዓመት ጀምሮ እስከ 70 ዓመት ድረስ በኢየሱሳም ጎዳናዎች “ወደ ላይና ወደ ታች እየተመለሰ በከተማይቱ ላይ ሊመጡ ያሉትን ወዮታዎች ይናገር ነበር” ተብሎ በተገለጸው ሰው የተነገረው የሰባት ዓመታት ማስጠንቀቂያ፣ ለኢየሱሳም ለሦስት ዓመት ተኩል በመጀመሪያ በክርስቶስ አገልግሎት፣ ከዚያም ለሦስት ዓመት ተኩል በደቀ መዛሙርቱ አገልግሎት በተሰጠው ማስጠንቀቂያ ቀድሞ ተመስሎ ነበር። ቀደም ሲል የቀረቡ ጽሑፎች እንደገለጹት፣ የኢየሱሳም ጥፋት በመስቀሉ ጊዜ ወይም ከዚያ በኋላ በእስጢፋኖስ በድንጋይ መወገር ጊዜ ሊመጣ ይችል ነበር፤ ነገር ግን የእግዚአብሔር ትዕግሥት በከተማይቱና በሕዝቡ ላይ የሚፈጸም ፍርድን አዘገየ።

«በማንም ላይ ቢወድቅም ያፈጩው ወደ ትቢያ ይለውጠዋል።» ክርስቶስን የጣሉ ሕዝቦች ከጥቂት ጊዜ በኋላ ከተማቸውና ሕዝባቸው ሲጠፋ ሊያዩ ነበር። ክብራቸው ይሰበር ነበር፤ እንዲሁም እንደ ትቢያ በነፋስ ፊት ይበተን ነበር። አይሁድን ያጠፋቸው ምን ነበር? ያ ዐለት ነበር፤ በእርሱ ላይ ቢገነቡ ደጎንነታቸው በሆነላቸው ነበር። የተናቀው የእግዚአብሔር ቸርነት፣ የተገፋው ጽድቅ፣ የተቃለላቸው ምሕረት ነበሩ። ሰዎች ራሳቸውን ከእግዚአብሔር ጋር በተቃውሞ አቆሙ፣ ለእነርሱም መዳን ሊሆን የነበረው ሁሉ ወደ ጥፋታቸው ተለወጠ። እግዚአብሔር ለሕይወት ያዘጋጀውን ሁሉ እነርሱ ለሞት ሆኖ አገኙት። ክርስቶስን በመስቀል መስቀላቸው ውስጥ የኢየሱሳም ጥፋት ተከቶ ነበር። በቀራንዮ የፈሰሰው ደም ለዚህ ዓለምና ለሚመጣው ዓለም ወደ ጥፋት ያሰመጣቸው ሸክም ነበር። እንዲሁም በታላቁ የመጨረሻ ቀን፣ ፍርድ በእግዚአብሔር ጸጋ ጣዮች ላይ በሚወርድበት ጊዜ፣ ይሆናል። ክርስቶስ፣ የመሰናከያቸው ዐለት፣ በዚያን ጊዜ ለእነርሱ እንደ በቀል የሚፈጽም ተራራ ይታያል። የፊቱ ክብር፣ ለጻድቃን ሕይወት የሆነው፣ ለኃጢአተኞች የሚበላ እሳት ይሆናል። ፍቅር ስለ ተጣለ፣ ጸጋም ስለ ተናቀ፣ ኃጢአተኛው ይጠፋል።

“በብዙ ምሳሌዎችና በተደጋጋሚ ማስጠንቀቂያዎች ኢየሱስ የእግዚአብሔርን ልጅ መቃወማቸው ለአይሁድ ምን ውጤት እንደሚያመጣ አሳየ። በእነዚህ ቃላት እርሱ በማንኛውም ዘመን እርሱን እንደ አዳኛቸው መቀበል የሚከለክሉትን ሁሉ ይናገር ነበር። እያንዳንዱ ማስጠንቀቂያ ለእነርሱ ነው። የተረከሰው ቤተ መቅደስ፣ የማይታዘዘው ልጅ፣ ሐሰተኛዎቹ አርሶ አደሮች፣ ንቀት ያላቸው ገንቢዎች፣ በእያንዳንዱ ኃጢአተኛ ልምድ ውስጥ ተመሳሳይ ትርጉም አላቸው። ንስሐ ካልገባ፣ ያን ያሳዩት ፍርድ የእርሱ ይሆናል።” The Desire of Ages, 600.

ያ ሰው ለኢየሱሳም ምስክርነት የሰጠበት የሰባት ዓመት ዘመን፣ በመጀመሪያው ከበባ ጊዜ ወደ ሁለት እኩል የአንድ ሺህ ሁለት መቶ ስድሳ ቀናት ክፍሎች ተከፍሎ ነበር። እነዚያ ሰባት ዓመታት የኢየሱሳምን ጥፋት ይወክሉ ነበር፤ እንዲሁም የክርስቶስና የደቀ መዛሙርቱ አገልግሎት የቆየባቸው ሰባት ዓመታት የኢየሱሳም ጥፋት መጀመሪያን ይወክሉ ነበር፤ ኢየሱስም ሁልጊዜ መጨረሻውን በመጀመሪያው ያብራራል። እነዚያ ሰባት ዓመታት ደግሞ በሰሜናዊው መንግሥት ላይ በነበሩት “ሰባት ዘመናት” አስቀድመው ተመስለው ነበር፤ እነርሱም ወደ ሁለት እኩል የአንድ ሺህ ሁለት መቶ ስድሳ ዓመታት ክፍሎች ተከፍለው ነበር።

ዘመናዊት ሮም የአረማዊትና የጳጳሳዊት ሮም ታሪክ ቃል በቃልና በመንፈሳዊ ኢየሱሳምን በመርገጥ ስትደግም፣ እንዲሁም ዘመናዊት ሮም ከ63ኛው ዓመት እስከ 70ኛው ዓመት ባለው ሰው የተሰጡትን ሁለቱን የማስጠንቀቂያ ዘመናት ታሪኮች ስትደግም፣ እንዲሁም ዘመናዊት ሮም ክርስቶስና ደቀ መዛሙርቱ

ለሦስት ዓመት ተኩል በኢየሩሳሌም ውስጥ ገብተው ሲወጡ በነበሩባቸው ሁለቱ ዘመናት የተመሰለውን ታሪክ ስትደግም፣ በመጨረሻዎቹ ቀናት “ጊዜ ከእንግዲህ ወዲህ የለም” ቢሆንም፣ ሁለት የተለዩ ዘመናት ይገለጣሉ።

ከእነዚያ ሁለት ዘመናት የመጨረሻው፣ ዘመናዊት ሮም በቅርቡ በሚመጣው የእሱድ ሕግ እንደገና በሚፈወስ ገዳይ ቁስሏ በኋላ፣ በታማኞች ላይ የመጨረሻዋን ስደት የምታከናውንበት ምሳሌያዊ አርባ ሁለት ወራት ነው። ያ ምሳሌያዊ አርባ ሁለት ወራት ከሁለቱ ዘመናት ሁለተኛው ሲሆን፣ የዘመናዊት ሮም የአፈጻጸም ፍርድ ዘመን ነው። ያ ዘመን በሎዶቅያዊ አድሼንቲዝም ውስጥ በሕያዋን ላይ በሚካሄደው የምርመራ ፍርድ ይቀደማል።

ለቃል የሆነችውን ኢየሩሳሌም ማስጠንቀቂያውን ያቀረበው ሰው በቲቶስ ከበባ ውስጥ ሞተ። እርሱ በጥፋቱ ጊዜ አልሞተም፤ ነገር ግን ጥፋቱን ከቀደመው ከበባ ጊዜ ሞተ፤ ምክንያቱም በኢየሩሳሌም ጥፋት አንድም ክርስቲያን አልሞተም።

“ሰባት ዓመታት ሙሉ አንድ ሰው በኢየሩሳሌም ጎዳናዎች ላይ ወደ ላይና ወደ ታች እየተመላለሰ በከተማይቱ ላይ ሊመጡ ያሉትን ወድታዎች ሲያውጅ ኖረ። በቀንም ሆነ በሌሊት ይህን አስፈሪ ሙሾ ይዘምር ነበር፡- ‘ከምሥራቅ የሆነ ድምፅ! ከምዕራብ የሆነ ድምፅ! ከአራቱ ነፋሳት የሆነ ድምፅ! በኢየሩሳሌምና በቤተ መቅደሱ ላይ የሆነ ድምፅ! በሙሽሮችና በሙሽራይቱ ላይ የሆነ ድምፅ! በሕዝቡ ሁሉ ላይ የሆነ ድምፅ!’—Ibid. ይህ እንግዳ ፍጡር ታስሮ ተገረፈ፤ ነገር ግን ከከንፈሮቹ የቅሬታ ቃል አልወጣም። ለስድብና ለንቀት የሚሰጠው መልስ ይህ ብቻ ነበር፡- ‘ወድ፣ ወድ ለኢየሩሳሌም!’ ‘ወድ፣ ወድ ለሚኖሩባት!’ አስቀድሞ የተነበየው ከበባ በመጣ ጊዜ እስኪገደል ድረስ የማስጠንቀቂያው ጩኸት አልተቋረጠም።” The Great Controversy, 29, 30.

ሰውየው በከበባው ወቅት ሞተ፣ ነገር ግን በመጨረሻው ጥፋት አልሞተም፤ መጨረሻው ጥፋትም የምሕረት ጊዜ መዘጋትንና ሰባቱን የመጨረሻ መቅሰፍቶች ይወክላል። ስለዚህ ሰውየው በመጀመሪያው ከበባ ጊዜ ከኢየሩሳሌም እንዲወጡ የሚጠራው መልእክት ምልክት ነው። በዚያን ጊዜ ክርስቲያኖቹ ሸሹ፤ በመጀመሪያዎቹም ሦስት ዓመት ተኩል ሰውየው በኢየሩሳሌም ውስጥ የማይሞት ቡድን ምልክት ነበር፤ በሁለተኛውም ሦስት ዓመት ተኩል በምሕረት ጊዜ ከመዘጋቱ በፊት የሚሞቱትን የመጨረሻ ክርስቲያኖች ይወክላል። በመጀመሪያው ዘመን አንድ መቶ አርባ አራት ሺህን እየለየ ነው፤ በሁለተኛውም የሦስት ዓመት ተኩል ዘመን በሁለተኛው ዘመን ውስጥ የሚሞተውን ታላቁን ሕዝብ ይወክላል።

የሰውየው መልእክት በታሪክ ጸሐፊው ተመዝግቦ ነበር፣ እርሱም በስድስት ድምፆች ተወክሎ ነበር። በመጨረሻም በታሰረ ጊዜ ሰባተኛውና የመጨረሻው መልእክቱ “ወድ፣ ወድ” ለኢየሩሳሌምና ለነዋሪዎቿ ነበር። የመጀመሪያው የተመዘገበው “ድምፅ” “ከምሥራቅ የመጣ ድምፅ” ነበር፤ የመጨረሻውም መልእክቱ “ወድ” ነበር። የመልእክቱ የመጀመሪያው ክፍልና የመልእክቱ የመጨረሻው ክፍል እስልምናን የሚወክለው መጽሐፍ ቅዱሳዊ ምልክት ነበር፤ ምክንያቱም እስልምና በመጽሐፍ ቅዱስ “የምሥራቅ ልጆች” ናቸው፤ እነርሱም በ“ምሥራቅ ነፋስ” ይወከላሉ። በመጨረሻው መልእክቱ ውስጥ “ወድ” የሚለው ቃል በድጋሚ መጥቀሱ የዘመናዊቷ ባቢሎን ፍጻሜን ያንጸባርቃል፤ በዚያን ጊዜ የምድር ነገሥታት “ወድ፣ ወድ፣ ያች ታላቂቱ ከተማ” ብለው ሦስት ጊዜ ይጮኻሉ። በራእይ ምዕራፍ አሥራ ስምንት ባሉት ሦስቱ ቁጥሮች “ወድ” ተብሎ የተተረጎመው የግሪክ ቃል፣ በምዕራፍ ስምንት ቁጥር አሥራ ሦስት ውስጥ “ወድ” ተብሎ ተተርጉሟል።

እኔም አየሁ፡ በሰማይም መካከል የሚበር መልእክ ሰማሁ፤ በታላቅ ድምፅም እያለ፡- ለምድር ነዋሪዎች ወድ፣ ወድ፣ ወድ፤ ገና ሊነፋ ያሉት የሦስቱ መልእክት የቀንደ መለከት ሌሎች ድምፆች ስለሚመጡባቸው! ራእይ 8:13።

የዚያ ሰው “ወዮ፣ ወዮ” ብሎ ያወጀው መግለጫ የሦስቱ ወዮዎች ሦስት እጥፍ ተፈጻሚነትን ይወክላል፤ ምክንያቱም የመጀመሪያው ወዮ ክፍሎች፣ ከሁለተኛው ወዮ ክፍሎች ጋር “መስመር በላይ መስመር” ተያይዘው ሲቀመጡ፣ የሦስተኛውን ወዮ ክፍሎች ይለዩናል፤ እንዲሁም በአሥራ ስምንተኛው ምዕራፍ የምድር ነገሥታት “አላስ፣ አላስ” ብለው ሦስት ጊዜ የሚገልጹት ንግግር፣ በመጀመሪያውና በሁለተኛው ወዮ እንደ ተመሠረተው፣ ሦስተኛውን ወዮ ይወክላል። የዚያ ሰው መልእክት መጀመሪያና መጨረሻ፣ የሦስተኛው ወዮ የእስልምናን መልእክት በምሳሌ አመልክቶታል።

የመልእክቱ የመጀመሪያው መግለጫ ከ“ምሥራቅ” የመጣ ድምፅ ነበር፤ “ምሥራቅ”ም የእስልምና ምልክት ነው፣ ነገር ግን ከምሥራቅ የሚወጣውን የማኅተም መልእክት የሚለይ መለያም ነው።

ከዚህም በኋላ በምድር አራቱ ማዕዘኖች ላይ ቆመው የምድርን አራቱ ነፋሶች ይዘው ያሉ አራት መላእክትን አየሁ፤ ነፋስም በምድር ላይ፣ በባሕርም ላይ፣ በማንኛውም ዘፍም ላይ እንዳይነፍስ ነበር። ከምሥራቅም ሌላ መልእክት፣ የሕያው እግዚአብሔርን ማኅተም ያለው፣ ሲወጣ አየሁ፤ ምድርንና ባሕርን ለመጉዳት ሥልጣን ለተሰጣቸው ለአራቱ መላእክትም በታላቅ ድምፅ ጮኸ፤ እንዲሁም አለ፡- የአምላካችንን ባሪያዎች በግንባራቸው ላይ እስክናተም ድረስ ምድርንም ሆነ ባሕርንም ሆነ ዛፎቹንም አትጉዱ። የታተሙትንም ቁጥር ሰማሁ፤ ከእስራኤል ልጆች ወገኖች ሁሉ የታተሙት መቶ አርባ አራት ሺህ ነበሩ። ራእይ 7፡1-4።

በኤልያስ በቀርጫሎስ ተራራ ላይ ያለው ታሪክ፣ ወደ ባሕር ተመልክቶ ደመና በተመለከተ ጊዜ፣ ቀርጫሎስ ተራራ በጫዲትራኒያን ባሕር አቅራቢያ ስለሚገኝ ወደ ምዕራብ እየተመለከተ ነበር።

በሰባተኛውም ጊዜ እንዲህ ሆነ፤ እርሱም። እነሆ፣ ከባሕር ውስጥ እንደ ሰው እጅ ያለች ትንሽ ደመና ትወጣለች አለ። እርሱም። ወደ አክላብ ውጣ፤ ሠረገላህን አዘጋጅ ዝናብም እንዳይከለክልህ ውረድ በለው አለ። 1 ነገሥት 18፡44።

ኤልያስ ወደ ጫዲትራኒያን ባሕር አቅጣጫ ማለትም ወደ ምዕራብ ተመልክቶ ነበር። በሉቃስ ምዕራፍ አሥራ ሁለት ውስጥ፣ ክርስቶስ ስለ መልእክቱ የመለያየት መልእክት እንደሆነ ይናገራል።

በምድር ላይ ሰላም ለመስጠት እንደ መጣሁ ታስባላችሁን? እላችኋለሁ። አይደለም፤ ይልቁንም መለያየት ነው፤ ከእንግዲህ ወዲህ በአንድ ቤት ያሉ አምስት ሰዎች ይለያያሉ፤ ሦስቱ በሁለቱ ላይ፣ ሁለቱም በሦስቱ ላይ። አባት በልጁ ላይ ይለያያል፣ ልጅም በአባቱ ላይ፤ እናት በሴት ላይ፣ ሴት ልጅም በእናቷ ላይ፤ አማት በምራቷ ላይ፣ ምራትም በአማቷ ላይ። ደግሞም ለሕዝቡ እንዲህ አለ፤ ደመና ከምዕራብ ሲወጣ ባያችሁ ጊዜ፣ ወዲያውኑ፣ “ዝናብ ይመጣል” ትላላችሁ፤ እንዲሁም ይሆናል። የደቡብም ነፋስ ሲነፍስ ባያችሁ፣ “ሙቀት ይሆናል” ትላላችሁ፤ እርሱም ይሆናል። ግብዘች ሆይ፣ የሰማይንና የምድርን መልክ መለየት ታውቃላችሁ፤ ነገር ግን ይህን ዘመን እንዴት አትለዩትም? ሉቃስ 12፡51-56።

ወደ ኢየሩሳሌም የተላከው የመልእክተኛው መልእክት የአልፋና የኤቤጋ ፊርማ ይሸከማል፤ ምክንያቱም መጀመሪያና መጨረሻ የሦስተኛውን ወዮ እስልምና ይለይታሉ፤ እንዲሁም በ“ምሥራቅ” ድምፅ የእስልምናን መልእክት በተመሳሳይ ጊዜ እንደ ማተሚያው መልእክት ይለይታሉ። “ከምዕራብ” የሚመጣው “ሁለተኛ ድምፅ” የኋለኛውን ዝናብ ይለያል፤ እርሱም የመጨረሻው ዝናብ ነው፤ ነቢያትም ሁሉ ስለ ዘመኑ ፍጻሜ ቀኖች እየተናገሩ ናቸው። የ“ምዕራብ” መልእክት ሁለት የአምልኮ አድራጊዎች ክፍሎችን የሚያፈራ የኋለኛው ዝናብ መልእክት ምልክት ነው። አንደኛው ክፍል ይህን ዘመን ስለሚያስተውሉ “ይህን ዘመን አያስተውሉምና” የኋለኛውን ዝናብ መልእክት ሊያውቅ አይችልም።

የመልእክተኛው መልእክት ቀጣዩ ክፍል የ“አራቱ ነፋሳት” ድምፅ ነው፤ ይህም በሦስተኛው ወደ እንደተወከለው የእስልምና ቅጣ ፈረስ መልእክት እንዲሁም የማኅተም መልእክት ነው። ቀጣዩ ክፍል በኢየሩሳሌምና በመቅደሱ ላይ የሚመጣ ነው፤ በዚህም በመተላለፍ ላይ ያሉ የሰዎች ወገንን የሚለይ የነቢያት ሁሉ መልእክት መሆኑን ያመለክታል። ምክንያቱም የመዳናቸውን መብት በክርስቶስ ሳይሆን በመቅደሱና በእግዚአብሔር ሕዝብ ሆነው በተመረጡት ርስታቸው ላይ ስለመሠረቱ ነው። እነርሱ በቅዱስ ታሪክ ዘመናት ሁሉ “የእግዚአብሔር መቅደስ፣ የእግዚአብሔር መቅደስ እኛ ነን” ብለው እንደሚያውጁ የተወከሉ ናቸው። በኢየሩሳሌምና በመቅደሱ ላይ የሚመጣው መልእክት የሎዶቅያ መልእክት ነው።

“ቤተ ክርስቲያኑ በመንፈስ ቅዱስ ኃይል እንዳይነቃቃ መደነቅ አያስፈልግም። ወንዶችና ሴቶች ክርስቶስ የሰጣቸውን ትምህርት ወደ ጎን እየጣሉ ነው። ቁጣና ስግብግብነት ድልን እያገኙ ነው። የነፍስ ቤተ መቅደሱ በክፋት ተሞልቶአል። ለክርስቶስ ስፍራ የለም። ሰዎች የራሳቸውን ጠማማ መንገዶች ይከተላሉ። የአዳኙን ቃላት አያዳምጡም። ተግሣድንና ማስጠንቀቂያን እየተቃወሙ ራሳቸውን በራሳቸው እጅ ያስገባሉ፤ እስከ መቅረቱ ከስፍራው እስኪነሣ ድረስ፣ መንፈሳዊ ልዩ ማስተዋልም በሰው ሐሳቦች እስኪደባለቅ ድረስ። በአገልግሎት ቢጎድሉም፣ ‘የእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ፣ የእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ እኛ ነን’ በማለት ራሳቸውን ያጸድቃሉ። የገዛ ምናባቸውን ብርሃን ለመከተል የእግዚአብሔርን ሕግ ወደ ጎን ያኖራሉ።” Review and Herald, April 8, 1902.

ከዚያም መልእክተኛው፣ የመጨረሻዎቹ ዘመናት ትንቢታዊ መስመር በኖህ ዘመን የነበረው ትንቢታዊ መስመር እንደነበረው በትክክል እንደሚሆን የሚያመለክት እንደ “መስመር በመስመር ላይ” ሥርዓት ምልክት፣ በሙሽራዎችና በሙሽሮች ላይ የማስጠንቀቂያውን መልእክት ድምፅ ከፍ አደረገ፤ በዚያን ጊዜም እነርሱ በጋብቻ ሲሰጡ እንዳሉ ሳለ፣ የጥፋት ጎርፍ ዓለማዊ ምቹቶቻቸውንና እቅዶቻቸውን ሊያጥለቀልቅ በቅርብ ነበር።

መጽሐፍ ቅዱስ በመጨረሻዎቹ ቀናት ሰዎች በዓለማዊ ጉዳዮች፣ በተደላና ገንዘብ በማከማቸት ውስጥ እንደሚዋጡ ያውጃል። ለዘላለማዊ እውነታዎችም ዕውሮች ይሆናሉ። ክርስቶስ እንዲህ ይላል፡- “የኖህ ዘመን እንደነበረ፣ የሰው ልጅ ምጽአት ደግሞ እንዲሁ ይሆናል። ከጥፋት ውኃ በፊት በነበሩት ዘመናት ኖህ ወደ መርከብ እስከ ገባበት ቀን ድረስ ሲበሉና ሲጠጡ፣ ሲያገቡና ሲድሩ ነበሩ፤ ጥፋት ውኃውም መጥቶ ሁሉን እስኪወስዳቸው ድረስ አላወቁም፤ የሰው ልጅ ምጽአት ደግሞ እንዲሁ ይሆናል።” ማቴዎስ 24:37-39።

“እንዲሁም ዛሬ ነው። ሰዎች እንደ እግዚአብሔር የሌላ፣ ሰማይ የሌላ፣ ከዚህም በኋላ ሕይወት የሌላ እንደሆነ በትርፍ ፍለጋና በራስ ወዳድ ተደላ ማሳደድ ላይ በፍጥነት እየገሰገሱ ነው። በኖህ ዘመን የጥፋት ውኃ ማስጠንቀቂያ በክፋታቸው ውስጥ ያሉትን ሰዎች ለማስደንገጥና ወደ ንስሐ ለመጥራት ተልኮ ነበር። እንዲሁም የክርስቶስ ፈጥኖ መምጣት መልእክት ሰዎችን በዓለማዊ ነገሮች ላይ ካለባቸው መዋጥ ለማንቃት የታሰበ ነው። የዘላለምን እውነታዎች እንዲረዱ ለማንቃት የተሰጠ ነው። ይህም ለጌታ ገበታ ግብዣ እንዲጠነቀቁ ነው።”

“የወንጌል ጥሪ ለዓለም ሁሉ—‘ለነገድ ሁሉ፣ ለዘር ሁሉ፣ ለቋንቋ ሁሉ፣ ለሕዝብም ሁሉ’—ሊሰጥ ይገባል። ራእይ 14:6። የመጨረሻው የማስጠንቀቂያ የምሕረት መልእክት ምድርን ሁሉ በክብር ሊያበራ ነው። ወደ ሰዎች ክፍሎች ሁሉ፣ በለጠጎችና ድሆች፣ ከፍተኞችና ዝቅተኞች ሁሉ ሊደርስ ይገባል። ‘ወደ መንገዶችና ወደ አጥሮች ውጣ’ ሲል ክርስቶስ ይናገራል፤ ‘ቤቴ እንዲሞላ እንዲገቡ አስገድዳቸው።’” የክርስቶስ የምሳሌ ትምህርቶች፣ 228።

የማስጠንቀቂያው የመጨረሻ ክፍል በቀደመው ንባብ ውስጥ ተጠንክሮ ተገልጿል። “በሕዝቡ ሁሉ” ላይ እንደ ድምፅ የተወከለው መልእክት፣ ለመዳን የወንጌሉን መስፈርቶች ማሟላት እንዳስፈለገ የሚያሳውቀው የዘላለም ወንጌል ነው። የዘላለም ወንጌል የመጀመሪያው መስፈርት እግዚአብሔርን መፍራት ነው፤ ይህም

ፍርሃት መሠረቱን የሚያገኘው እኛን ኃጢአቶቻችን ክርስቶስን፣ የሕይወት እግዚአብሔር ልጅን፣ በመስቀል ላይ እንዲውል ያደረጉ መሆናቸው በሚል እውነታ ላይ ነው።

በአገልግሎቱ ሰባቱ ዓመታት ወቅት ወደ ኢየሩሳሌም የተላከው መልእክተኛ እያንዳንዱ ክፍል ዘላለማዊውን ወንጌል ይወክል ነበር፤ ይህም ከዓመተ 27 እስከ ዓመተ 34 ድረስ ክርስቶስ ከብዙዎች ጋር ኪዳኑን ባጸናባቸው ሰባቱ ዓመታት ውስጥ የቀረበው እርሱ ራሱ የነበረው ወንጌል ነው። ደግሞም ይህ በመጨረሻዎቹ ዘመናት በመጨረሻዎቹ ሁለት ክፍለ ጊዜያት የሚሰበክ ዘላለማዊ ወንጌል ነው፤ እርሱም ለኋለኛው ዝናብ መልእክት ልዩ ሆኖ፣ የሦስተኛው ወይን የእስልምና መልእክት ነው። እርሱም የአንድ መቶ አርባ አራት ሺህ ማተም፣ የስንዴና የእንክርዳድ መለዎት፣ የእንክርዳዱን የሎዶቅያ ሁኔታ፣ እና የትንቢትን ሶስት እጥፍ አተገባበር እንደ ኋለኛው ዝናብ ዘዴ ምልክት ያመለክታል፤ ይህም “መስመር በላይ መስመር” ነው።

በዚያ ታሪክ ውስጥ ያለው የሰባት ዓመታት መልእክት በትንቢታዊነቱ ክርስቶስ ስለ መልእክቱና ስለ ሥራው በተደረገው እጅግ የመጀመሪያ ጥቅስ አካል በነበረው “የበቀል ቀኖች” ውስጥ ተቀምጦአል፤ መልእክቱና ሥራውም በመጨረሻዎቹ ቀኖች በአንድ መቶ አርባ አራት ሺህ ዘንድ እንደገና ሊደገሙ አለባቸው። ከዚያም መልእክታቸውን በ“የእግዚአብሔር በቀል ቀኖች” ትንቢታዊ አውድ ውስጥ ይለዩታል። በእግዚአብሔር “በቀል” ስር በቃሉ ውስጥ የተወከሉ ሁለት መጽሐፍ ቅዱሳዊ ምሳሌዎች አሉ፤ እነርሱም በሕዝቡ ላይ ያለው በቀሉና በጠላቶቹም ላይ ያለው በቀሉ ናቸው።

“ሰባቱ ዘመናት” የሚለው፣ በዘሌዋውያን ሃያ ስድስት ውስጥ፣ እግዚአብሔር በዓመፀኛ ሕዝቡ ላይ የሚያመጣውን በቀል ያሳያል፤ ያም በቀል መቅደሱንና ሰራዊቱን በቃል ትክክለኛ ሁኔታም ሆነ በመንፈሳዊ ሁኔታ መረገጥን ያካትታል። በመቅደሱና በሰራዊቱ መረገጥ ምሳሌነት ውስጥ፣ እግዚአብሔር በጠላቶቹ ላይ የሚፈጽመው በቀል ምሳሌነት ደግሞ ተወክሎአል። በመጨረሻዎቹ ዘመናት፣ እግዚአብሔር በሕዝቡ ላይ የሚፈጽመው በቀል፣ በቅርቡ የሚመጣው የእሑድ ሕግ ጊዜ፣ የሎዶቅያ አድቪንቲዝምን እንደ መትፋት ተመስሎ ቀርቧል። በዚያ የምልክት ደረጃ፣ በዘመናዊት ባቢሎን ላይ የሚፈጽመው በቀሉ ደግሞ ይጀምራል።

በሎዶቅያ አድቪንቲዝም ላይ የሚፈጸመው በሕይወት ላሉት ላይ የሚካሄድ የምርመራ ፍርድ፣ ከዚያም በኋላ በጢሮስ ጋለሞታ እና እርሷ በምትጋልበውና በምትነግሥበት አውሬ ላይ የሚመጣው የአፈጻጸም ፍርድ፣ የመጨረሻዎቹ ዘመናት ትንቢታዊ ታሪክ ነው። በዚያም የእያንዳንዱ ራዕይ ውጤት ይፈጸማል። የኋለኛው ዝናብ ዘዴ ትንቢታዊ መስመርን በትንቢታዊ መስመር ላይ መተግበር ስለሆነ፣ እያንዳንዱ ራዕይ በእነዚያ ሁለት ትንቢታዊ ወቅቶች ላይ መተግበር ይገባዋል። በእነዚያ ሁለት ታሪኮች መጀመሪያ ላይ፣ ኢየሱስ በዚያ ነጥብ የሚኖሩት ሰዎች በምድር ታሪክ የመጨረሻው ትውልድ ውስጥ እንዳሉ የሚያረጋግጥ “ምልክት” ገለጠ።

የመጀመሪያው ዘመን መጀመሩ በ2001 ዓ.ም. መስከረም 11 ቀን የአንድ መቶ አርባ አራት ሺህ ማተም በጀመረበት ጊዜ ነበር። ክርስቶስ በሉቃስ ሃያ አንድ የጠቀሰው “ምልክት” በዚያ የመንገድ ምልክት ውስጥ ተቀምጦ ነበር።

በሚቀጥለው ጽሑፍ ይህንን ጥናት እንቀጥላለን።

“አሁን እንግዲህ፣ ወንድሞች ሆይ፣ እግዚአብሔር ፋኖስ ከተሸከመው ሰው ጋር በአቋማችን እንድንቆም ይፈልጋል፤ እኛም ብርሃኑ ባለበት ስፍራ፣ እና እግዚአብሔር መለከቱን የተወሰነ ድምፅ በሰጠበት ስፍራ አቋማችንን ልንወስድ እንፈልጋለን። እኛም ለመለከቱ የተወሰነ ድምፅ ልንሰጥ እንፈልጋለን። በጭንቀት ውስጥ ነበርን፣ በጥርጣሬም ውስጥ ነበርን፣ ቤተ ክርስቲያናትም ለመሞት ተዘጋጅተው ነበር። አሁን ግን እዚህ እንዲህ ሲል እናነባለን፤ ‘ከዚህም በኋላ ሌላ መልእክት ታላቅ ሥልጣን እያለው ከሰማይ ሲወርድ አየሁ፤ ምድርም በክብሩ በራች። በብርቱም ድምፅ እየጮኸ እንዲህ አለ፤ ታላቁቱ ባቢሎን ወድቃለች።

ወድቃለች፤ የአጋንንትም ማደሪያ፣ የርኩስ መንፈስ ሁሉ መጠጊያ፣ ርኩስና የተጠላ ወፍ ሁሉም ማጥመጃ ሆናለች' [Revelation 18:1, 2]."

"እንግዲህ አሁን፣ ያን መልእክት ስለ ማንኛውም ነገር እንዴት ልናውቅ እንችላለን፣ ከሰማይ የሚመጣልን ብርሃን በሚመጣልን ጊዜ ከእርሱ ማንኛውንም ነገር ለመለየት በሚያስችል ሁኔታ ላይ ካልሆንን? እኛም ከእኛ ጋር ከሚስማማ ሰው በሚመጣልን ጊዜ፣ የእግዚአብሔር መንፈስ እርሱን እንደላከው አንዲት ቅንጣት ማስረጃ ሳይኖረን ሳለ፣ ከሁሉ ይልቅ ጨለማ የሆነውን ማታለል እንኳ ወዲያውኑ እንቀበላለን። ክርስቶስ እንዲህ አለ፤ 'እኔ በአባቴ ስም መጥቻለሁ፣ ነገር ግን አልተቀበላችሁኝም' [ዮሐንስ 5:43ን ይመልከቱ]። አሁንም፣ ይህ በሚኒያፖሊስ ከተካሄደው ስብሰባ ጀምሮ እዚህ ሲከናወን የቆየው ሥራ ብቻ ነው። ምክንያቱም እግዚአብሔር ከእርስዎ ሐሳቦች ጋር የማይስማማ መልእክት በስሙ ሲልክ፣ ስለዚህ [እርስዎ የምትደርሱበት ድምዳሜ] ከእግዚአብሔር የመጣ መልእክት ሊሆን አይችልም ትላለችሁ።" Sermons and Talks, volume 1, 142.